

30. märtsil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Poola Vabariik**(Kohtuasi C-170/07)**

(2007/C 183/26)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Poola Vabariik kehtestas imporditud kasutatud sõidukitele enne nende registreerimist tehnöülevaatuse kohustuse, samal ajal kui siseriiklike sõidukite suhtes samadel asjaoludel niisugune kohustus puudub, on Poola Vabariik rikkunud EÜ artiklist 28 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

EÜ artikliga 28 keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed. Vastavalt Euroopa Kohtu praktikale loetakse ühtlustamise puudumise korral „koguseliste piirangutega samaväärseteks meetmeteks kõiki liikmesriikide kaubanduseeskirju, mis võivad otse või kaudselt, tegelikult või potentsiaalselt takistada ühendusesisest kaubandust”.

Koguseliste piirangutega samaväärne meede kujutab endast EÜ artikli 28 rikkumist, kui seda ei saa muu hulgas õigustada EÜ artikliga 30 või Euroopa Kohtu praktikast tulenevalt ülekaaluka üldise huvi tõttu.

Komisjon väidab, et Poola liiklusseaduse (Prawo o ruchu drogowym) kohaselt peavad sõidukid Poolas enne esmarestreerimist läbima kohustusliku tehnöülevaatuse. Kuna uued sõidukid on sellest kohustusest vabastatud, on praktikas teistest liikmesriikidest imporditud kasutatud sõidukid enne nende registreerimist Poolas allutatud kohustuslikule tehnöülevaatusele. Järelikult kujutab see nõue endast meedet, mis diskrimineerib teistest liikmesriikidest imporditud sõidukeid, võrreldes siseriiklike sõidukitega. Samuti kinnitab seda ka asjaolu, et Poola ametivõimud on kehtestanud tehnöülevaatuse läbiviimiseks suure lõivu, mis on peaaegu kaks korda nii kõrge kui lõiv, mida kohaldatakse sama kategooria siseriikliku sõiduki korralisele ülevaatusele. Komisjon

leiab, et Poola ametivõimud ei ole esitanud selle erisuse põhjendamiseks ühtegi rahuldavat selgitust. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on siseriiklikud eeskirjad, mis tekitavad imporditud kaupadele sarnaste siseriiklike kaupadega võrreldes täiendavaid kulusid, EÜ artikli 28 tähenduses ühendusesisese kaubanduse piirang.

Selle meetme põhjendamiseks peab liikmesriik tõendama, et see meede on vajalik ning proportsionaalne taotletava eesmärgiga. Vastavalt EÜ artiklile 30 ei tohi selline meede kujutada endast suvalise diskrimineerimise vahendit ega liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiramist.

Komisjon leiab selles osas, et sõiduki avalikel teedel alates viimast korralisest ülevaatusest kasutamise fakt võib inimeste elu ja tervise kaitsmise seisukohast õigustada kontrolli, mis viiakse läbi sõiduki registreerimisel ning mis kinnitab, et sõiduk ei ole osalenud liiklusõnnetuses ja on heas tehnilises korras. Liikmesriigid võivad seega enne sõidukite registreerimist näha ette tehnöülevaatuse siiski vaid tingimusel, et see nõue ei kujutaks endast suvalist diskrimineerimist, s.t et see hõlmaks nii teistest liikmesriikidest imporditud sõidukeid kui ka siseriiklike sõidukeid, mis on samas seisundis. Kui aga siseriiklikud õigusnormid ei näe ette tehnöülevaatus siseriiklikele sõidukitele, mida kavatsetakse registreerida ja mis on samas seisundis kui teistest liikmesriikidest imporditud sõidukid, siis tuleb tõdeda, et need õigusnormid kujutavad endast suvalise diskrimineerimise vahendit.

Lisaks on komisjon seisukohal, et endast ühendusesisese kaubanduse piirangut kujutavaid Poola õigusnorme ei saa õigustada sooviga kaitsta inimeste elu ja tervise, kuna need sätted ei järgi vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

Esiteks, kui sõiduk on läbinud ühes liikmesriigis tehnöülevaatuse, peavad kõik liikmesriigid nõukogu direktiivi 96/96/EÜ artikli 3 lõikest 2 tuleneva võrdväärsuse ja vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaselt tunnustama selleks väljaantud tõendit samadel alustel kui enda väljaantud tõendeid. Poola ametivõimud ei saa tugineda asjaolule, et teises liikmesriigis läbiviidud korraline tehnöülevaatus on kehtetu. Komisjon leiab, et registreerimisdokumentides sõiduki kustutamise märke eesmärgiks ei ole muuta kehtetuks kõik tehnöülevaatused ning muud sõiduki tehnilise seisundi kontrollid, pealegi ei ole sõiduki registrist kustutamine kuidagi seotud selle tehnilise seisundiga. Teiseks oleks valikuline kontroll pigem seotud liiklusohutuse tagamisega, kui see kontroll puudutaks vaid selliseid teistest liikmesriikidest imporditud sõidukeid, mille puhul on põhjendatud alus eeldada, et need on liiklus- või keskkonnoahtlikud. Kolmandaks ei nõustu komisjon Poola valitsuse seisukohaga, mille kohaselt on

tehnoõlevaatus vajalik sõidukite tuvastamiseks ning kuritegevuse vastu võitlemiseks. Komisjon leiab, et spetsiifilise tehnoõlevaatus läbiviimine, mille kulu on peaaegu kaks korda kõrgem kui korralise tehnoõlevaatus puhul, ei ole vajalik, et kindlaks teha sõiduki mark, tüüp, sihtkoht või kategooria. Need andmed asuvad üldjuhul juba Poola autoregistrikeskusele esitatavatel sõiduki registreerimisdokumentidel. Neljandaks lükkab komisjon tagasi Poola ametivõimude argumendi Viini konventsiooni kohta. Komisjon leiab, et rahvusvahelisel tasandil vastavate eeskirjade puudumine ei mõjuta Poola Vabariigi kohustusi Euroopa Ühenduse ees.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Amtsgericht Landau/Isar (Saksamaa) 7. mail 2007 — Kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Rainer Günther Möginger

(Kohtuasi C-225/07)

(2007/C 183/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotlus, mille esitas Sozialgericht Stuttgart (Saksamaa) 2. mail 2007 — Krystyna Zablocka-Weyhermüller versus Land Baden-Württemberg

(Kohtuasi C-221/07)

(2007/C 183/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Landau/Isar

Põhikohtuasjas toimuva kriminaalmenetluse pool

Rainer Günther Möginger

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sozialgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Krystyna Zablocka-Weyhermüller

Kostja: Land Baden-Württemberg

Eelotsuse küsimus

Kas Saksa sotsiaalhüvitisi reguleerivas õiguses Bundesversorgungsgesetz'i (BVG — sõjaohvrite toetamise liiduseadus) paragrahvi 64e kohaselt ette nähtud soodustuste piirangud isikutele, kes on soodustuste saamiseks õigustatud, kuid kelle elukoht või tavaline viibimiskoht on Poolas kui uues EL liikmesriigis, on kooskõlas hierarhiliselt kõrgema asetusega ühenduse õigusega eelkõige liikumisvabaduse seisukohast?

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (⁽¹⁾) artikli 1 lõiget 2, artikli 7 lõike 1 punkti b, artikli 8 lõikeid 2 ja 4 ning artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et

liikmesriik ei tohi keelduda teises liikmesriigis väljastatud juhiloa tunnustamisest isegi siis, kui esimesena mainitud liikmesriigis on juhioa omanikult selles riigis väljastatud luba ära võetud või see tühistatud ning kui teises liikmesriigis väljastati juhiluba enne seda, kui juhiloa äravõtmise meetmega seoses kohaldatud keeluaeg esimeses liikmesriigis uue juhiloa saamiseks oli lõppenud?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis

Kas kõnealust direktiivi tuleb tõlgendada nii, et esimesena mainitud liikmesriigi kohtud ja asutused võivad vastastikuse tunnustamise põhimõtet rikkuda siis, kui juhiloa omanik ei saa teatud juhtudel õiguse kuritarvitamise tõttu tugineda mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis omandatud juhtimisõigusele, seda näiteks siis, kui objektiivsete asjaolude hindamisel selgub, et hoolimata ühenduses õiguses sätestatud tingimuste formaalsest täitmisest jäi direktiivi sätete eesmärk saavutamata, ning kui esineb subjektiivne element — nimelt kavatsus kasutada ühenduse õigusega ette nähtud eelist, mis seisneb teises Euroopa Liidu liikmesriigis omandatud juhiloa tunnustamises, kusjuures vastavad tingimused loodi kunstlikult,